

З вчорашнього йдучи у завтра

Павло Антокольський

З вчорашнього йдучи у завтра,
Складаю іспит не простий:
Бо Час — найперший мій співавтор,
Бо Час — герой мій головний.
І сперечальник, і порадник,
У змінах твердо невмолим,
Час —
ворог віршиків парадних,
Натхнення вірний побратим.
Тож прислухаючись до змахів
Його гучних широких крил,
Без упередження і страху
Знов книгу Часу я відкрив.